

Dokumentas atspausdintas iš teismų praktikos paieškos sistemos INFOLEX. Praktika
(www.teismupraktika.lt)

Kortelė:

1604971_RegNr_2A-1001-513/2018

<http://www.infolex.lt/tp/1604971>

Civilinė byla Nr. 2A-1001-513/2018

Teismo proceso Nr. 2-06-3-14903-2017-8

Procesinio sprendimo kategorijos:
1.3.5.1; 1.3.5.5; 3.3.1.14; 3.3.1.18.1; 3.3.1.20
(S)

KLAIPĖDOS APYGARDOS TEISMAS

N U T A R T I S LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2018 m. birželio 28 d.
Klaipėda

Klaipėdos apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Žydrūno Bertšiaus, Irmos Čuchraj (kolegijos pirmininkė ir pranešėja), Giedrės Seselskytės, apeliacine rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo **ieškovo R. J.** apeliacinį skundą dėl Klaipėdos apylinkės teismo Klaipėdos miesto rūmų 2018 m. kovo 16 d. sprendimo civilinėje byloje pagal ieškovo R. J. ieškinį atsakovei uždarajai akcinei bendrovei „Strimėlė“ dėl išmokų, susijusių su darbo santykiais, priteisimo bei prašymo ir įsakymo dėl nemokamų atostogų suteikimo pripažinimo negaliojančiais.

Teisėjų kolegija

n u s t a t ė :

I. Ginčo esmė

1. Ieškovas R. J. ieškiniu prašė priteisti iš atsakovės UAB „Strimėlė“ su darbo santykiais susijusias išmokas (6346 Eur) – 4981,00 Eur neišmokėtą darbo užmokestį ir dienpinigius už laikotarpį nuo 2016-08-22 iki 2017-04-26, 1365,00 Eur neišmokėtą darbo užmokestį už laikotarpį nuo 2017-06-01 iki 2017-09-22, vidutinį darbo užmokestį už pavėluotą darbo užmokesčio mokėjimą nuo 2016-08-22 iki visiško atsiskaitymo, pripažinti 2017-05-31 jo prašymą dėl nemokamų atostogų suteikimo negaliojančiu ir panaikinti įsakymą suteikti jam nemokamas atostogas laikotarpiu nuo 2017-06-01 iki 2017-09-22.
 1. Ieškovas nurodė, jog UAB „Strimėlė“ dirbo nuo 2014 metų balandžio mėnesio žvejybinio laivo (*duomenys neskelbtini*). Paskutinę neterminuotą darbo sutartį pasirašė 2016-07-01.
 2. Ieškovas nurodė, jog 2017-04-17 darbdavio paprašė kasmetinių atostogų. Jam buvo pasiūlyta palaukti kitos pamainos krante, poilsio zonoje, todėl nuo 2017-04-18 iki 2017-04-26 buvo vienkiemyje Saremos saloje, Estijoje. Pripažįsta, kad grįžęs į Klaipėdą gavo atostoginius (mokėjimo nurodymas Nr. 1075 – 390,00 Eur) ir galutinį atsiskaitymą už sezoną (mokėjimo nurodymas Nr. 1082). Ieškovo teigimu, reiso metu darbo užmokestį gavo mokėjimo pavedimais Nr. 1052, 1032, 1015, 992, 983, 949, tačiau, jo skaičiavimu, negavo darbo užmokesčio už 2017 metų birželio, liepos, rugpjūčio ir rugsėjo mėnesius.
 3. Nurodė, jog laikotarpiu nuo 2016-08-22 iki 2017-04-26 dirbo komandiruotėje Estijoje, nuo 2016-12-22 iki 2017-01-02 buvo grįžęs į Lietuvą, todėl nedirbo. Jam sumokėtas 3646 Eur darbo užmokestis ir dienpinigiai, tačiau apskaičiavus 50 procentų nustatytos normos dydžio dienpinigius ir darbo užmokestį, atsakovė jam privalėjo sumokėti 8627 Eur, t. y. darbdavys liko skolingas 4981 Eur dienpinigių ir darbo užmokesčio už laikotarpį nuo 2016-08-22 iki 2017-04-26.
 4. Taip pat teigė, jog jam nesumokėtas 1365,00 Eur darbo užmokestis už kvalifikacijos kėlimo laikotarpį laivo remonto metu nuo 2017-06-01 iki 2017-09-22, kurį atsakovė įformino kaip nemokamas atostogas, nors jis nemokamų atostogų neprašė, priešingai, tuo laikotarpiu su atsakovės žinia ir leidimu vyko į mokymus ir gavo darbo funkcijoms vykdyti būtinus leidimus ir pažymėjimus, dalį mokymų išlaidų apmokėjo pati atsakovė.
2. Atsakovė UAB „Strimėlė“ ieškiniu nepripažino, prašė jį atmesti kaip nepagrįstą.
 1. Nurodė, jog 2016-01-07 darbo sutartimi Nr. 223 ieškovas įdarbintas (*duomenys neskelbtini*) plaukioti Europos Sąjungoje. Šalys susitarė, kad ieškovui bus mokamas Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatytas minimalusis mėnesinis darbo užmokestis, o darbo sutarties 5.1.6 punktu atsakovei suteikta teisė dienpinigius mažinti iki 50 proc.

2. Nurodė, jog ieškovo prašymu jam suteiktos kasmetinės atostogos nuo 2016-07-04 iki 2016-08-14, nuo 2016-12-21 iki 2017-01-02 bei nuo 2017-04-26 iki 2017-05-31, sumokėti atostoginiai.
3. Teigė, jog ieškovas, vykdydamas darbo funkcijas, piktnaudžiavo alkoholiu, dėl to įmonė patyrė žalos, ieškovas būdavo nušalinamas nuo darbo ir jo paties prašymu vežamas į viešbutį išsiblaivyti. Teigia, jog ieškovas melagingai nurodo, kad nuo 2017-04-18 iki 2017-04-26 buvo prievarta laikomas Saremos saloje, Estijoje. Priešingai, 2017-04-18 ieškovas vėl buvo darbe neblaivus ir pats paprašė jį nuvežti į viešbutį, be to, tą pačią dieną parduotuvėje pirko alkoholinių gėrimų. Ieškovo reikalavimu su draugais 2017-04-19 buvo nuvežtas į Saremos saloje esančią sodybą ir, priešingai, nei teigia ieškovas, sodyboje nebuvo laikomas per prievartą, iš jo banko sąskaitos išrašų matyti, kad pirko parduotuvėje, grynino bankomate pinigus.
4. Nurodo, jog 2017-05-31 ieškovo prašymu dėl to, kad dokumentų, leidžiančių atlikti darbo funkcijas, terminai buvo pasibaigę, ir dėl besaikio alkoholio vartojimo nuo 2017-06-01 iki 2017-09-22 jam suteiktos nemokamos atostogos. Buvo sutarta, kad ieškovas tuo laikotarpiu susitvarkys būtinus dokumentus, reikalingus darbo funkcijoms vykdyti, ir išspręs alkoholio vartojimo problemą, tačiau nepavykus to padaryti ir ieškovui atsisakius privalomai tikrintis sveikatą, UAB „Strimėlė“ rado kitą darbuotoją. Ieškovas 2017-09-22 pateikė prašymą ir buvo atleistas iš darbo nuo 2017-09-22 Darbo kodekso 55 straipsnio 1 dalies pagrindu.

II. Pirmosios instancijos teismo sprendimo esmė

3. Klaipėdos apylinkės teismo Klaipėdos miesto rūmų 2018 m. kovo 16 d. sprendimu ieškovo ieškinys atmestas, iš ieškovo atsakovei priteistas 2680 Eur bylinėjimosi išlaidų atlyginimas. Taip pat netenkintas atsakovės prašymas skirti ieškovui baudą už piktnaudžiavimą procesinėmis teisėmis.
 1. Teismas nustatė, jog Lietuvos Respublikos valstybinės darbo inspekcijos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos Klaipėdos skyriaus Darbo ginčų komisijos (toliau – Darbo ginčų komisija) 2017-10-24 sprendimu Nr. DGKS-5599 atsisakyta nagrinėti ieškovo reikalavimą dėl neišmokėto darbo užmokesčio ir dienpinigių už komandiruotėse išbūtą laiką nuo 2016-08-22 iki 2017-04-26 išieškojimo, nes praleistas prašymo padavimo terminas ir nenustatyta svarbių priežasčių jį atnaujinti, o ieškovo reikalavimas atsakovei dėl nemokamų atostogų laikotarpiu nuo 2017-06-01 iki 2017-09-22 panaikinimo ir darbo užmokesčio išieškojimo atmestas.
 2. Teismas, atsižvelgęs į tai, kad atsakovės nustatyta ir ieškovui apskaičiuota dienpinigių norma atitiko teisės aktų numatytus reikalavimus, į tai, kad tarp šalių nėra ginčo dėl dienpinigių normos dydžio, įvertinęs ieškovo dirbtą darbo laiką laikotarpiu nuo 2016 m. rugsėjo iki 2017 m. balandžio, išanalizavęs atsakovės į bylą pateiktus duomenis apie ieškovui priskaičiuotą ir išmokėtą darbo užmokesčių (atlyginimą ir dienpinigius), padarė išvadą, jog ieškovui atsakovė apskaičiavo

tinkamą atlyginimo bei dienpinigių dydį. Pateiktų mokėjimo pavedimų ir kasos išlaidų orderių duomenimis teismas nustatė, kad atsakovė ieškovui laikotarpiu nuo 2016 m. sausio mėnesio iki 2017-05-24 sumokėjo 26 006,73 Eur, t. y. 582,60 Eur daugiau negu apskaičiuotas darbo užmokestis, dienpinigiai ir atostoginiai.

3. Iš pateiktų ieškovo sąskaitų išrašų ir atsakovės buhalterinės pažymos teismas nustatė, kad ieškovui laikotarpiu nuo 2016 m. rugsėjo mėnesio iki 2017-05-24 buvo sumokėtas darbo užmokestis: 4039 Eur sumokėta mokėjimo pavedimais į ieškovo sąskaitą ir 11 464,71 Eur sumokėta grynaisiais pinigais pagal šešis kasos išlaidų orderius. Ieškovo teiginius, jog nuo 2017-04-19 iki 2017-04-26 buvo laikomas nelaisvėje ir priverstas pasirašyti tuščius kasos išlaidų orderius ir lapus, teismas pripažino nepagrįstais. Teismas konstatavo, jog ieškovas pagal savo amžių, gyvenimišką patirtį, užimamas pareigas privalėjo suprasti, jog pasirašydamas kasos išlaidų orderius jis patvirtina faktą, kad gavo kasos išlaidų orderiuose nurodytas pinigines lėšas. Kritiškai vertino ieškovo teiginius, kad kasos išlaidų orderiai buvo pateikti neužpildyti, nes nustatė, jog 2016-10-15 ir 2016-11-15 kasos išlaidų orderiuose datos bei numeriai, išmokamos sumos žodžiais bei pinigų išmokėjimo pagrindas įrašyti ne ranka, o spausdintu tekstu. Aplinkybę, jog 2016-11-15, 2017-01-15 bei 2018-02-15 kasos išlaidų orderių išrašymo datomis bei nurodytomis pinigų išmokėjimo datomis ieškovas, remiantis laivo žurnalo duomenimis, buvo jūroje, teismas vertino kaip nepaneigiančią kasos išlaidų orderiuose nurodytų duomenų apie ieškovui išmokėtą darbo užmokestį, juo labiau jog atsakovės atstovė nepaneigė aplinkybės, kad pinigai galėjo būti išmokėti nebūtinai kasos išlaidų orderiuose nurodytomis datomis, be to, pagal atsakovės paaiškinimus nustatė, jog dalis darbo užmokesčio darbuotojams buvo mokama grynaisiais pinigais, kurių jiems reikia uoste. Teismas taip pat vertino ieškovo teiginius, jog dėl, jo teigimu, galbūt neteisėtų atsakovės veiksmų niekur nesikreipė, tęsė darbą įmonėje ir, kaip pats nurodė, planavo dirbti toliau, ir aplinkybę, jog prašymą dėl nesumokėto darbo užmokesčio priteisimo už 2016 m. rugsėjo–2017 m. balandžio mėnesius ieškovas pateikė tik 2017-10-10, t. y. bylos nagrinėjimo metu, praėjus daugiau kaip metams nuo, ieškovo teigimu, jam nesumokėto darbo užmokesčio.
4. Dėl ieškovo reikalavimo priteisti 1365 Eur nesumokėtą darbo užmokestį už laikotarpį nuo 2017-06-01 iki 2017-09-22, pripažinti negaliojančiais jo 2017-05-31 prašymą dėl nemokamų atostogų suteikimo ir įsakymą suteikti nemokamas atostogas, teismas nustatė, jog nemokamų atostogų metu ieškovas vyko į mokymus, kad gautų darbo funkcijoms vykdyti būtinus pažymėjimus. Teismas padarė išvadą, kad teisės aktai šalims nedraudžia susitarti, kad darbdavys sumokės už darbuotojo mokymąsi ir reikalingų darbo funkcijoms vykdyti pažymėjimų gavimą, tačiau jokia imperatyvi teisės norma darbdavio neįpareigoja darbuotoją siųsti į tokius mokymus, todėl tai negali būti vertinama kaip darbo funkcijų vykdymas arba kitas laikotarpis, už kurį atsakovė būtų įsipareigojusi mokėti ieškovui priklausantį darbo užmokestį. Teismas nustatė, jog ieškovas pripažino, kad jam šie pažymėjimai yra būtini ir jis lankė šiuos kursus / mokymus savanoriškai, dokumentų, įrodančių, kad atsakovės nurodymu vyko į šiuos mokymus, nepateikė, taip pat nepateikė kitų nemokamų atostogų suteikimą jo prašymu paneigiančių įrodymų. Be to, ieškovas pripažino, jog darbdaviui nebuvo pateikęs jūrininko sveikatos pažymėjimo, jo sveikatos pažymėjimo galiojimas buvo pasibaigęs ir darbo funkcijų nuo 2017-06-

01 jis nebūtų galėjęs atlikti. Teismas konstatavo, jog vadovaujantis Darbo kodekso 265 straipsnio 7 punktu, galiojusiui iki 2017-07-01, t. y. ieškovui dirbant pas atsakovę, darbuotojas, atsisakęs nustatytu laiku pasitikrinti sveikatą, nušalinamas nuo darbo ir jam nemokamas darbo užmokestis, o atsisakymas tikrintis sveikatą laikomas šiurkščiu darbo pareigų pažeidimu (Darbo kodekso, galiojusio iki 2017-07-01, 235 straipsnio 2 dalies 10 punktas, Darbo kodekso, galiojančio nuo 2017-07-01, 58 straipsnio 2 dalies 3 punktas).

5. Teismas konstatavo, jog ieškovui atsakovė sumokėjo visą priklausančią darbo užmokestį bei dienpinigius, todėl atmetus ieškinio reikalavimus dėl neišmokėto darbo užmokesčio bei dienpinigių priteisimo, nėra pagrindo tenkinti ieškovo reikalavimą dėl vidutinio darbo užmokesčio priteisimo už pavėluotą darbo užmokesčio mokėjimą nuo 2016-08-22 iki visiško atsiskaitymo.
6. Dėl prašymo skirti ieškovui baudą teismas konstatavo, jog nėra pagrindo padaryti išvadą dėl ieškovo piktnaudžiavimo procesinėmis teisėmis ir tuo pagrindu skirti jam baudą, nes vien ieškinio pareiškimas savaime nesudaro pagrindo konstatuoti piktnaudžiavimą procesinėmis teisėmis (CPK 95 straipsnis).

III. Apeliacinio skundo ir atsiliepimo į jį argumentai

4. *Apeliaciniu skundu ieškovas (apeliantas) R. J. prašo panaikinti Klaipėdos apylinkės teismo Klaipėdos miesto rūmų 2018 m. kovo 16 d. sprendimą, išspręsti ginčą iš esmės ir ieškinį patenkinti.*
 1. Argumentuoja, jog pirmosios instancijos teismo sprendimas nepagrįstas, jame nėra objektyvių motyvų, remtasi tik atsakovės paaiškinimais ir prielaidomis, neanalizuoti įrodymai, todėl teismo sprendimas naikintinas.
 2. Nurodo, jog 2017-04-17 paprašius kasmetinių atostogų, jam buvo pasiūlyta palaukti kitos pamainos krante, todėl 2017-04-18 buvo nuvežtas į vienkiemį Saremos saloje, Estijoje. Teigia, jog telefonas buvo išsikrovęs, susisiekti su įmone ar namais neturėjo galimybių, todėl suprato, jog yra įkalintas apgaule. 2017-04-26 atvyko įmonės vadovas su padėjėju, kurie liepė pasirašyti penkis ar šešis tuščius kasos orderius, taip pat penkis ar šešis tuščius balto popieriaus lapus, o jam atsisakius, pagrasino, kad jis niekur iš sodybos neišvažiuos. Bijodamas dėl savo sveikatos ir gyvybės, pasirašė visus lapus.
 3. Ieškovo teigimu, reiso metu darbo užmokestį gavo mokėjimo pavedimais Nr. 1052, 1032, 1015, 992, 983, 949, tačiau, jo skaičiavimu, negavo 1365,00 Eur darbo užmokesčio už 2017 metų birželio, liepos, rugpjūčio ir rugsėjo mėnesius, t. y. už kvalifikacijos kėlimo laikotarpį, kuris buvo įformintas kaip nemokamos atostogos, nors prašymo dėl nemokamų atostogų nerašė, taip pat su juo nevisiškai atsiskaityta už laikotarpį nuo 2016-08-22 iki 2017-04-26, kuriuo jis negavo iš viso 4981 Eur darbo užmokesčio ir dienpinigių.

4. Ieškovas nurodo, jog 2017-09-15 atsitiktinai sužinojo, kad į jo vietą laive yra priimtas kitas (*duomenys neskelbtini*), todėl parašė prašymą atleisti jį iš darbo pačiam prašant. 2017-09-22 buvo atleistas iš darbo pagal Lietuvos Respublikos darbo kodekso 55 straipsnio 1 dalį. Kadangi su juo nebuvo atsiskaityta, o suklastojus dokumentus buvo išleistas ir nemokamų atostogų, apie kurias sužinojo tik parašęs prašymą išeiti iš darbo, 2017-09-22 kreipėsi į darbo ginčų komisiją ir Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybą. Nagrinėjant skundą Lietuvos Respublikos valstybinės darbo inspekcijos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos Klaipėdos skyriaus darbo ginčų komisijoje sužinojo, kad, pagal Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos duomenis, laikotarpiu nuo 2017-06-01 iki 2017-09-22 buvo fiksuotos nemokamos atostogos.
 5. Teigia, jog niekada nėra gavęs pirmosios instancijos teismo nurodytų sumų, tačiau teismas nepagrįstai padarė priešingą išvadą.
5. *Atsiliepimu į apeliacinį skundą atsakovė* UAB „Strimėlė“ prašo ieškovo apeliacinį skundą atmesti ir palikti galioti pirmosios instancijos teismo sprendimą.
1. Atsakovė argumentuoja, jog pirmosios instancijos teismas tinkamai taikė ir aiškino teisės normas, visapusiškai ištyrė ir įvertino įrodymus, todėl priėmė teisėtą ir pagrįstą sprendimą.
 2. Atsiliepime į apeliacinį skundą dėsto faktines aplinkybes, nurodytas atsiliepime į ieškinį. Teigia, jog ieškovas, sužinojęs, kad yra priimtas naujas darbuotojas, siekdamas atkeršyti, nepagrįstai kreipėsi į darbo ginčų komisiją su prašymu priteisti darbo užmokestį bei dienpinigius. Darbo ginčų komisija 2017-10-24 sprendimu atmetė ieškovo reikalavimus. Pažymi, jog atsižvelgiant į tai, kad ieškovui buvo permokėtas 582,60 Eur dydžio darbo užmokestis, darbo ginčų komisijos 2018-02-13 sprendimu Nr. DGKS-857 darbo byloje Nr. APS-109-25556/2018 iš dalies patenkintas atsakovės reikalavimas ir priteistas iš ieškovo 582,60 Eur dydžio permokėtas darbo užmokestis. Nurodo, jog ieškovas nėra apskundęs teismui darbo ginčų komisijos sprendimo, jis yra įsiteisėjęs.
 3. Neigia ieškovo teiginius dėl kasos išlaidų orderių ir prašymo dėl nemokamų atostogų suklastojimo ar prievartos juos pasirašyti. Nurodo, jog priešingai, pateikti kasos išlaidų orderiai yra ieškovo pasirašyti, ieškovas nepateikė jokių įrodymų, patvirtinančių teiginius apie tariamai suklastotus dokumentus, o pateikti buhalterinės apskaitos dokumentai įrodo, kad ieškovui yra sumokėtas visas darbo užmokestis bei dienpinigiai. Pažymi, jog Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba atsisakė pradėti ikiteisminį tyrimą.
 4. Argumentuoja, jog ieškovo teiginius apie tariamai pavartotą smurtą ir jo laikymą nelaisvėje nuo 2017-04-18 iki 2017-04-26 bei dokumentų klastojimą pirmosios instancijos teismo posėdžio metu paneigė kaip liudytojas apklaustas akcininkas V. P., nurodęs, jog ieškovas 2017 m. balandžio mėnesį buvo pastebėtas laive neblaivus, todėl buvo nuvežtas į viešbutį, o kitą dieną jo paties prašymu nuvežtas pas draugus į sodybą, prieš tai užsukus į parduotuvę, kurioje jis pirkė alkoholinius gėrimus ir maisto produktus, o vaido įrašė yra užfiksuotas linksmas, švenčiantis.

5. Pažymi, jog paskutinis mokėjimas (darbo užmokestis ir dienpinigiai) ieškovui atliktas 2017-05-24 (182,60 Eur), tačiau ieškovas nereiškė pretenzijų ir nereikalavo darbo užmokesčio už laikotarpį nuo 2017-06-01 iki 2017-09-22. Atsakovės teigimu, akivaizdu, kad jei ieškovas nebūtų parašęs 2017-05-31 prašymo išleisti nemokamų atostogų, būtų reiškęs reikalavimus arba kreipęsis į darbo ginčų komisiją. Nurodo, jog pats ieškovas pripažino, kad į darbą nemokamų atostogų laikotarpiu nevyko.
6. Prašo, vadovaujantis CPK 95 straipsniu, apeliantui skirti 5 792 eurų baudą, 50 procentų iš šios baudos skiriant atsakovei, atsižvelgiant į tai, kad ieškovas nesąžiningai ir piktavališkai pareiškė nepagrįstą ieškinį, t. y. piktnaudžiavo savo procesinėmis teisėmis.

Teisėjų kolegija

k o n s t a t u o j a:

Apeliacinis skundas atmestinas.

IV. Apeliacinės instancijos teismo nustatytos aplinkybės, argumentai ir motyvai

6. Bylos nagrinėjimo apeliacine tvarka ribas sudaro apeliacinio skundo faktinis ir teisinis pagrindas bei absoliučių sprendimo negaliojimo pagrindų patikrinimas (CPK 320 straipsnio 1 dalis). Apeliacinės instancijos teismas bylą nagrinėja neperžengdamas apeliaciniame skunde nustatytų ribų, išskyrus, kai to reikalauja viešasis interesas (CPK 320 straipsnio 2 dalis). Apeliacinės instancijos teismas absoliučių skundžiamo sprendimo negaliojimo pagrindų nenustatė (CPK 329 straipsnis).
7. CPK 321 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad apeliacinis skundas nagrinėjamas rašytinio proceso tvarka, išskyrus CPK 322 straipsnyje nurodytas išimtis. Apeliacinis skundas nagrinėjamas žodinio proceso tvarka, jei bylą nagrinėjantis teismas pripažįsta, kad žodinis nagrinėjimas yra būtinas (CPK 322 straipsnis). Teisėjų kolegija, atsižvelgdama į byloje esančius rašytinius įrodymus, į bylos nagrinėjimo dalyką, šalių procesiniuose dokumentuose nurodytas aplinkybes bei argumentus, daro išvadą, jog nėra pagrindo bylą nagrinėti žodinio proceso tvarka. Skundžiamo teismo sprendimo teisėtumo ir pagrįstumo įvertinimas gali būti pasiektas rašytinio proceso priemonėmis.
8. Apeliaciniu skundu ieškovas nesutinka su pirmosios instancijos teismo sprendimu, kuriuo atmestas jo ieškinys dėl darbo užmokesčio, dienpinigių priteisimo, prašymo ir įsakymo dėl nemokamų atostogų suteikimo panaikinimo, vidutinio darbo užmokesčio priteisimo.
9. Nustatyta, jog ieškovas ir atsakovė UAB „Strimėlė“ 2016-01-07 sudarė darbo sutartį Nr. 22, kuria ieškovas nuo 2016-01-07 buvo priimtas dirbti (*duomenys neskelbtini*). Atsakovė įsipareigojo ieškovui mokėti Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatytą minimalųjį mėnesinį darbo užmokestį. Darbo sutartimi nustatytas 3 mėnesių išbandymo laikotarpis. Sutarties 4 punkte numatyta, kad darbo užmokestis mokamas vieną kartą per mėnesį už praėjusį mėnesį iki kito mėnesio 10 dienos, jei darbuotojas nepageidauja kitaip ir jei kitaip nesusitarta raštu. Darbo sutarties 5.1.6 punkte numatyta darbdavio teisė iki 50 procentų mažinti dienpinigius už tarnybines komandiruotes. Ieškovo 2017-09-22 prašymu tos pačios dienos įsakymu darbo sutartis nutraukta Darbo kodekso 55 straipsnio 1 dalies pagrindu.

10. Iš bylos duomenų matyti, jog ieškovas Lietuvos Respublikos valstybinės darbo inspekcijos Klaipėdos teritorinio skyriaus darbo ginčų komisijai 2017-09-21 padavė prašymą dėl 1365,00 Eur darbo užmokesčio už 2017 m. birželio, liepos, rugpjūčio ir rugsėjo mėnesius išieškojimo, 2017-10-10 pateikė papildomą prašymą dėl 4981 Eur neišmokėto darbo užmokesčio ir dienpinigių už laikotarpį nuo 2016-08-22 iki 2017-04-26 išieškojimo. Darbo ginčų komisijos 2017-10-24 sprendimu Nr. DGKS-5599 ieškovo prašymas dėl nesumokėto darbo užmokesčio už 2017 m. birželio, liepos, rugpjūčio ir rugsėjo mėnesius išieškojimo ir prašymo dėl nemokamų atostogų panaikinimo atmestas, prašymo dalį dėl neišmokėto darbo užmokesčio ir dienpinigių už laikotarpį nuo 2016-08-22 iki 2017-04-26 išieškojimo atsisakyta nagrinėti, nes prašymas paduotas praleidus kreipimo į darbo ginčų komisiją terminą.
11. Ginčijamu Klaipėdos apylinkės teismo Klaipėdos miesto rūmų 2018-03-16 sprendimu ieškovo ieškinys dėl analogiškų reikalavimų atmestas.
12. Be to, darbo ginčų komisijos 2018-02-13 sprendimu Nr. DGKS-857 ieškovės UAB „Strimėlė“ prašymas dėl žalos, permokėto darbo užmokesčio ir dienpinigių išieškojimo iš dalies patenkintas, nuspręsta iš atsakovo R. J. išieškoti 582,60 Eur (atskaičius mokesčius) permokėtą darbo užmokestį ir dienpinigius už darbo laikotarpį nuo 2016-01-07 iki 2017-09-22, prašymo dalį dėl žalos atlyginimo išieškojimo atsisakyta nagrinėti. Darbo ginčo komisijos sprendimas yra įsiteisėjęs ir vykdomas antstolio.
13. Apeliacinės instancijos teismas sutinka su pirmosios instancijos teismo išvadomis dėl teisės normų taikymo ir kreipimosi į teismą termino ir tvarkos, todėl plačiau jų nekartoja.

Dėl ieškovo reikalavimo priteisti 4981,00 Eur jam priklausantį neišmokėtą darbo užmokestį ir dienpinigius už laikotarpį nuo 2016-08-22 iki 2017-04-26

14. Iš ieškinio, apeliacinio skundo ir ieškovo paaiškinimų pirmosios instancijos teisme matyti, jog reikalavimą dėl nesumokėto darbo užmokesčio ir dienpinigių šiuo ginčo laikotarpiu ieškovas grindžia atsakovės atliktais mokėjimais į jo banko sąskaitą, kurių neginčija, ir teigia, jog būtent tik šiais bankiniais pavedimais jam buvo sumokėtas darbo užmokestis ir dienpinigiai už komandiruotes. Ieškovas neigia darbo užmokesčio ir dienpinigių dalį gavęs grynaisiais pinigais pagal kasos išlaidų orderius, todėl prašo priteisti, jo teigimu, 4 981,00 Eur darbo užmokesčio nepriemoką.
15. Civilinės bylos visuose teismuose nagrinėjamos laikantis rungimosi principo. Kiekviena šalis turi įrodyti aplinkybes, kuriomis grindžia savo reikalavimus bei atsikirtimus, išskyrus atvejus, kai yra remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti (Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – ir CPK) 178 straipsnis). Įrodinėjimo tikslas – teismo įsitikinimas, pagrįstas byloje esančių įrodymų tyrimu ir įvertinimu, kad tam tikros aplinkybės, susijusios su ginčo dalyku, egzistuoja arba neegzistuoja (CPK 176 straipsnio 1 dalis). Teismas įvertina byloje esančius įrodymus pagal vidinį savo įsitikinimą, pagrįstą visapusišku ir objektyviu aplinkybių, kurios buvo įrodinėjamos proceso metu, išnagrinėjimu, vadovaudamasis įstatymais (CPK 185 straipsnio 1 dalis) ir darydamas logiškas, nešališkas išvadas (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018-06-13 nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-230-611/2018).
16. Ieškovas, teigdamas, jog negavo pinigų, turi pareigą pateikti ieškinio pagrindą pagrindžiančius įrodymus. Teisėjų kolegija pažymi, kad aplinkybes, įrodančias pinigų

nesumokėjimo ar sumokėjimo faktą, turi įrodyti ginčo šalys pagal bendrąsias CPK 178 straipsnyje įtvirtintas įrodinėjimo taisykles.

17. Ieškoviui neigiant gavus kasos išlaidų orderiuose nurodytas sumas, pažymėtina, jog 2016-10-15 kasos išlaidų orderis Nr. STR-16-013, 2016-11-15 kasos išlaidų orderis Nr. STR-16-015, 2017-01-15, 2017-02-15, 2017-03-10, 2017-04-17 kasos išlaidų orderiai, kuriuose nurodyta, jog R. J. iš viso išmokėta 11 464,71 Eur, yra pasirašyti paties ieškovo. Ieškovas pripažįsta pasirašęs šiuos kasos išlaidų orderius, tačiau teigia, jog buvo priverstas juos pasirašyti bijodamas dėl savo sveikatos ir gyvybės, tačiau neteikia jokių šiuos teiginius pagrindžiančių objektyvių įrodymų.
18. Iš šalių nurodytų faktinių bylos aplinkybių matyti, jog ieškovas 2017-04-17 paprašė suteikti kasmetines atostogas. Iki atvyks jį galinti pakeisti pamaina, ieškoviui buvo pasiūlyta palaukti krante poilsio zonoje ir su jo sutikimu buvo nuvežtas į viešbutį. Šią aplinkybę patvirtina ieškovo banko sąskaitos duomenys, iš kurių matyti, jog už 2017-04-17 nakvynę viešbutyje sumokėta 70 Eur („Arabella hotell“). Kitą dieną paties prašymu ieškovas buvo nuvežtas į vienkiemį (sodybą) Saremos saloje, Estijoje, kur buvo kiti laivo įgulos nariai. Ieškovo teigimu, būtent būdamas vienkiemyje, kur nebuvo jokių ryšio priemonių, suprato, jog yra apgaule įkalintas, jam buvo grasinama ir reikalaujama pasirašyti tuščius kasos išlaidų orderius ir tuščius popieriaus lapus. Tuo tarpu atsakovė, neigdama ieškovo teiginius dėl jo prievartinio laikymo sodyboje, teigia, jog vykdydamas darbo funkcijas ieškovas ne kartą piktnaudžiavo alkoholiu, todėl būdavo nušalinamas nuo darbo ir jo paties prašymu vežamas į viešbutį išsiblaivyti. 2017-04-17 ieškovas paprašė kasmetinių atostogų, tačiau vėl buvo darbe neblaivus ir pats paprašė jį nuvežti į viešbutį, o jo reikalavimu kitą dieną buvo nuvežtas į Saremos saloje esančią sodybą pas įgulos draugus, kur buvo iki 2017-04-26, kol atvyko įgulos pamaina. Iš bylos duomenų matyti, jog ieškoviui nuo 2017-04-26 iki 2017-05-31 suteiktos kasmetinės atostogos.
19. Apeliacinės instancijos teismo vertinimu, ieškovo teiginius dėl jo laikymo prievarta sodyboje ir grasinimų paneigia byloje esantys įrodymai. Iš ieškovo banko sąskaitos išrašų matyti, jog 2017-04-17 jis grynino pinigus Kuresarėje (Saremos saloje), du kartus pirkto parduotuvėje „Kuressaare Superalko“, 2017-04-18 pirkto toje pačioje parduotuvėje, 2017-04-19 du kartus pirkto parduotuvėje „Maxima“, taip pat grynino pinigus, 2017-04-24 grynino pinigus, be to, pats pripažino, kad iš tikrųjų buvo neblaivus. Iš pirmosios instancijos teismui duotų paaiškinimų taip pat matyti, kad ieškovas dėl, jo teigimu, prieš jį pavartotos prievartos į ikiteisminio tyrimo ir kitas institucijas nesikreipė, priešingai, nurodė, kad būtų ir toliau dirbęs įmonėje, norėjo, kad atsakovė padėtų susitvarkyti besibaigiančio galiojimo dokumentus, tačiau vėliau atsiktinai sužinojo, kad jo vietoje yra įdarbintas kitas asmuo ((*duomenys neskelbtini*)), dėl to 2017-09-22 parašė pareiškimą išeiti iš darbo savo noru. Pažymėtina, jog ir ieškovo surašytuose ir įgulos narių N. C. ir D. N. pasirašytuose liudijimuose neužsimenama apie pavartotą prievartą, nurodytos tos pačios faktinės aplinkybės, jog laivo savininkas su padėjėju 2017-04-18 (*duomenys neskelbtini*) išvežė iš laivo, 2017-04-26 parvežė, kur jis susirinko daiktus ir paaiškino, kad vyksta namo atostogų. Atsakovės teiginius dėl galimo ieškovo piktnaudžiavimo alkoholiu darbo metu patvirtina paties ieškovo 2016-09-23 rašytas paaiškinimas, jog buvo neblaivus, ir Švedijos generalinės prokuratūros paskirta bauda už tai, kad jis 2017-03-23 vairavo laivą neblaivus. Nors šios aplinkybės nėra susijusios su aptariamais įvykiais, tačiau laikytinos

charakterizuojančiomis ieškova ir lemia, jog labiau tikėtini nagrinėjamu atveju yra atsakovės paaiškinimai.

20. Apeliacinės instancijos teismas sutinka su pirmosios instancijos teismo išvadomis, jog net jeigu ieškovas ir pasirašė, kaip teigia, tuščius kasos išlaidų orderius, pagal savo amžių, gyvenimišką patirtį, užimamas pareigas turėjo ir galėjo suprasti, jog pasirašydamas kasos išlaidų orderius jis patvirtino faktą, kad gavo kasos išlaidų orderiuose nurodytas pinigines lėšas.
21. Apeliacinės instancijos teismas taip pat sutinka su pirmosios instancijos teismo padarytomis išvadomis dėl UAB „Strimėlė“ ir MB „Anvita“, teikiančios UAB „Strimėlė“ buhalterinės apskaitos paslaugas, pateiktų duomenų ir jų teisiniu vertinimu, todėl plačiau jų nekartoja. Teisėjų kolegija konstatuoja, jog darbdavys byloje yra pateikęs įrodymus, pagrindžiančius visišką atsiskaitymą su ieškovu: pažymas apie priskaičiuotą ir išmokėtą darbo užmokestį ir dienpinigius ginčo laikotarpiu, atitinkančius nustatyto dienpinigių dydžio 100 procentų normą, nors, minėta, jog šalys darbo sutartimi susitarė, kad šis dydis gali būti mažinamas iki 50 procentų, darbo laiko apskaitos žiniaraščius, sąskaitų išrašus ir kasos išlaidų orderius, pasirašytus ieškovo. Teisėjų kolegijos vertinimu, apeliantas nei pirmosios instancijos teismui, nei su apeliaciniu skundu nepateikė įrodymų, kad laikotarpiu nuo 2016-08-22 iki 2017-04-26 darbdavys su juo tinkamai neatsiskaitė. Priešingai, įsiteisėjusiu darbo ginčų komisijos 2018-02-13 sprendimu Nr. DGKS-857 konstatuota ir bylos duomenimis nustatyta, jog ieškovui jo darbo UAB „Strimėlė“ laikotarpiu nuo 2016-01-07 iki 2017-09-22 priskaičiuota 25 424,13 Eur, o išmokėta 26 006,73 Eur, iš kurių 14 542,02 Eur sumokėta mokėjimo pavedimais į ieškovo banko sąskaitą, 11 467,71 Eur grynaisiais pinigais pagal kasos išlaidų orderius, t. y. ieškovui išmokėta 582,60 Eur daugiau, nei priskaičiuota.
22. Nustatytų teisinių ir faktinių aplinkybių pagrindu konstatuotina, jog ieškovas neįrodė ieškinio reikalavimo dėl 4 981,00 Eur nesumokėto darbo užmokesčio priteisimo pagrįstumo (CPK 178, 185 straipsniai).

Dėl ieškovo reikalavimo priteisti 1 365,00 Eur neišmokėtą darbo užmokestį už laikotarpį nuo 2017-06-01 iki 2017-09-22, pripažinti 2017-05-31 jo prašymą dėl nemokamų atostogų suteikimo negaliojančiu ir panaikinti įsakymą dėl nemokamų atostogų suteikimo

23. Pagal ieškovo pasirašytą 2017-05-31 prašymą tos pačios dienos įsakymu jam suteiktos nemokamos atostogos nuo 2017-06-01 iki 2017-09-22. Ieškovas argumentuoja, jog prašymo dėl nemokamų atostogų suteikimo nėra rašęs, todėl prašo panaikinti šį prašymą, minėtą įsakymą ir už nemokamų atostogų laikotarpį priteisti nesumokėtą darbo užmokestį, t. y. už 2017 m. birželio mėnesį – 350 Eur, už liepos mėnesį – 380 Eur, už rugpjūčio mėnesį – 380 Eur, už rugsėjo mėnesį – 255 Eur, iš viso – 1365 Eur.
24. Ieškovo teigimu, apie tai, kad yra išleistas nemokamų atostogų, nežinojo, tuo laikotarpiu jis vyko į mokymus, kad gautų darbo funkcijoms vykdyti būtinus pažymėjimus, kurių galiojimas buvo pasibaigęs, už dalį mokymų sumokėjo atsakovė.
25. Pagal DK 184 straipsnio 1 dalį (DK redakcija, galiojusi prašymo dėl nemokamų atostogų pateikimo ir įsakymo priėmimo metu) nemokamos atostogos galėjo būti suteikiamos tik darbuotojo reikalavimu, darbdavys neturėjo teisės reikalauti, kad darbuotojas išeitų nemokamų atostogų. Įstatyme buvo nustatyta, kad nemokamos atostogos visais atvejais

gali būti suteiktos darbuotojo interesais ir jo prašymu dėl priežasčių, numatytų įstatyme ir (ar) kolektyvinėje sutartyje (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2014-04-09 nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-218/2014); kitais pagrindais nemokamų atostogų suteikimas buvo šalių susitarimo klausimas.

26. Apeliantas pripažįsta, kad 2017-05-31 prašymas suteikti nemokamas atostogas yra jo pasirašytas, tačiau dėl pasirašymo aplinkybių dėsto tuos pačius argumentus, kaip dėl šioje nutartyje aptartų kasos išlaidų orderių pasirašymo. Teisėjų kolegija, apeliantui neteikiant jokių objektyvių įrodymų, neturi pagrindo kitaip vertinti nepagrįstais pripažintus jo teiginius dėl vienkiemyje Saremos saloje 2017 m. balandį neva patirtų grasinimų iš darbdavio atstovų, taip pat kitaip vertinti apelianto elgesį, veiksmus ir pasekmių suvokimą pasirašant, jog teigimu, tuščius lapus. Aplinkybė, jog apeliantas pasirašytinai nėra supažindintas su 2017-05-31 įsakymu dėl nemokamų atostogų suteikimo, savaime nėra pagrindas teigti, jog apie suteiktas nemokamas atostogas jis nežinojo, ypač kai apeliantas neneigia, jog parašas prašyme yra jo. Be to, ieškovas pirmosios instancijos teisme ir nagrinėjant ginčą darbo ginčų komisijoje patvirtino, jog nemokamų atostogų laikotarpiu į darbą nėjo ir darbo funkcijų tuo laikotarpiu nevykdė, darbo užmokesčio negavo. Teisėjų kolegijos vertinimu, kiekvienas apdairus ir rūpestingas žmogus pasidomėtų apie šias aplinkybes, jeigu jam kiltų klausimų, o iš bylos aplinkybių matyti, jog ieškovas pradėjo reikšti darbdaviui pretenzijas tik po to, kai apsisprendė išeiti iš darbo.
27. Konstatuotina, jog ieškovui pasirašius prašymą suteikti nemokamas atostogas, atsakovė pagrįstai šio prašymo pagrindu priėmė teisėtą, pagrįstą ir DK atitinkantį įsakymą dėl nemokamų atostogų suteikimo. Pirmosios instancijos teismas nenustatė, kad darbdavys būtų vertęs ieškovą eiti nemokamų atostogų. Tokių duomenų nėra pateikta ir nagrinėjant bylą apeliacinės instancijos teisme, todėl darytina išvada, jog nagrinėjamu atveju ieškovas neįrodė, kad darbdavys jį vertė eiti nemokamų atostogų ir kad ieškovo 2017-05-31 prašymas neatitinka jo valios.
28. Tarp šalių nekyla ginčo dėl aplinkybės, kad nemokamų atostogų metu ieškovas lankė mokymus, būtinus tam, kad gautų jo darbo funkcijoms atlikti reikalingus pažymėjimus, ir kad už dalį šių mokymų sumokėjo atsakovė. Iš ieškovo paaiškinimų pirmosios instancijos teisme matyti, jog jis neketino nutraukti darbo sutarties, o priešingai, nuo 2017-06-01 pasibaigus turimų pažymėjimų galiojimui nebegalėjo vykdyti savo darbo funkcijų ir tikėjosi, kad darbdavys padės sumokėti už dalį mokymų, taip pat iš atsakovės atstovų paaiškinimų matyti, jog ji neketino atleisti ieškovo iš darbo, todėl sumokėjo už dalį jo mokymų. Pažymėtina, jog byloje nėra duomenų ir apeliantas jų neteikia, kad į mokymus buvo siųstas būtent darbdavio nurodymu darbo metu. Priešingai, ieškovas pirmosios instancijos teisme patvirtino, jog į mokymus ėjo savanoriškai ir savarankiškai, o gauti pažymėjimai jam suteikia teisę eiti (*duomenys neskelbtini*) pareigas bet kurioje įmonėje, juos gali panaudoti įsidarbindamas ir kitur.
29. Pirmosios instancijos teismo posėdžio metu ieškovas taip pat pripažino, kad darbdaviui nebuvo pateikęs jūrininko sveikatos pažymėjimo, kurio galiojimas buvo pasibaigęs, ir darbo funkcijų nuo 2017-06-01 jis objektyviai nebūtų galėjęs atlikti. Vadovaujantis Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2000-05-31 įsakymu Nr. 301 „Dėl profilaktinių sveikatos tikrinimų sveikatos priežiūros įstaigose“ (su vėlesniais pakeitimais) darbas žvejybos laivuose priskiriamas prie pavojingų, kuriuos dirbant privaloma tikrintis sveikatą. Pagal DK 265 straipsnio 7 punktą (redakcija, galiojusi iki 2017-07-01), atsisakęs

tikrintis sveikatą darbuotojas nušalinamas nuo darbo ir jam nemokamas darbo užmokestis. Atsisakymas tikrintis sveikatą laikomas šiurkščiu darbo pareigų pažeidimu (Darbo kodekso, galiojusio iki 2017-07-01, 235 straipsnio 2 dalies 10 punktas, Darbo kodekso, galiojančio nuo 2017-07-01, 58 straipsnio 2 dalies 3 punktas). Ieškovui 2017-06-01 nepateikus galiojančio sveikatos pažymėjimo, darbdavys būtų turėjęs jį nušalinti nuo darbo.

30. Apeliacinės instancijos teismas sutinka su pirmosios instancijos teismo išvadomis, jog nagrinėjamas laikotarpis nuo 2017-06-01 iki 2017-09-22 negali būti vertinamas kaip darbo funkcijų vykdymo laikotarpis arba kitas laikotarpis, už kurį atsakovė būtų įsipareigojusi mokėti ieškovui priklausantį darbo užmokestį. Konstatuotina, jog nėra pakankamai įrodymų konstatuoti esant teisinį pagrindą pripažinti 2017-05-31 ieškovo prašymą dėl nemokamų atostogų suteikimo negaliojančiu ir panaikinti atsakovės 2017-05-31 priimtą įsakymą dėl ieškovui suteiktų nemokamų atostogų bei išieškoti darbo užmokestį už laikotarpį nuo 2017-06-01 iki 2017-09-22, todėl šis ieškovo reikalavimas atmestinas kaip nepagrįstas ir neįrodytas (CPK 178, 185 straipsniai).

Dėl ieškovo reikalavimo priteisti iš atsakovės vidutinį darbo užmokestį už pavėluotą darbo užmokesčio mokėjimą nuo 2016-08-22 iki visiško atsiskaitymo

31. DK 147 straipsnio 2 dalyje (redakcijoje, galiojusioje nuo 2017-07-01 (ieškovo atleidimo iš darbo momentu) numatyta, kad darbo santykiams pasibaigus, o darbdaviui ne dėl darbuotojo kaltės uždelsus atsiskaityti su darbuotoju, darbdavys privalo mokėti netesybas. Nagrinėjamu atveju konstatavus, jog ieškovui atsakovės buvo išmokėtas visas jam priklausantis darbo užmokestis bei dienpinigiai, o laikotarpiu nuo 2017-06-01 iki 2017-09-22 suteiktos nemokamos atostogos, nėra teisinio pagrindo tenkinti ieškovo reikalavimą dėl vidutinio darbo užmokesčio priteisimo už pavėluotą darbo užmokesčio sumokėjimą nuo 2016-08-22 iki visiško atsiskaitymo.
32. Nustatytų teisinių ir faktinių aplinkybių pagrindu konstatuotina, jog pirmosios instancijos teismas tinkamai nustatė bylos aplinkybes, priėmė teisėtą ir pagrįstą sprendimą. Apeliaciniu skundu nenurodyta jokių objektyvių argumentų, kurie būtų pagrindas naikinti pirmosios instancijos teismo sprendimą, todėl atmesdamas skundą, apeliacinės instancijos teismas gali tiesiog pritarti pirmosios instancijos teismo priimto sprendimo motyvams. Tokia teismo sprendimo motyvavimo pareigos tinkamo įvykdymo samprata pateikiama ne vien kasacinio teismo, bet ir Europos Žmogaus Teisių Teismo praktikoje (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2009 m. gegužės 27 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-219/2009; Van de Hurk v. the Netherlands, judgement of 19 April 1994, par. 61). Apeliacinės instancijos teismas iš esmės sutinka su pirmosios instancijos teismo sprendimo motyvais, jų nekartodamas mano, kad sprendimas yra teisėtas ir pagrįstas, todėl konstatuoja, jog nėra pagrindo jį keisti ar naikinti.
33. Kiti apeliacinio skundo argumentai neturi įtakos skundžiamo teismo sprendimo teisėtumui ir pagrįstumui, todėl apeliacinės instancijos teismas dėl jų nepasisako.
34. Išdėstytų motyvų pagrindu darytina išvada, kad pirmosios instancijos teismas tinkamai taikė ir aiškino procesines teisės normas, priėmė teisėtą ir pagrįstą sprendimą, kurį keisti ar naikinti apeliacinio skundo motyvais nėra teisinio pagrindo, todėl jis paliktinas nepakeistas (CPK 326 straipsnio 1 dalies 1 punktas).

Dėl atsakovės prašymo skirti ieškovui (apeliantui) baudą dėl piktnaudžiavimo teise

35. Atsakovė prašo teismo skirti ieškovui 5792 Eur baudą už piktnaudžiavimą procesinėmis teisėmis, 50 procentų iš šios baudos skiriant atsakovei. Atsakovės įsitikinimu, byloje pateikti duomenys akivaizdžiai patvirtina tai, kad ieškinys ir apeliacinis skundas yra nepagrįsti ir pareikšti nesąžiningai, nes ieškovui yra sumokėtas visas darbo užmokestis bei dienpinigiai ir ne atsakovė yra skolinga ieškovui, bet atvirkščiai. Ieškovo teiginius, kad prieš jį buvo pavartotas smurtas ir kad atsakovės atstovas suklastojo dokumentus, vertina kaip atsakovės reputaciją menkinančius pasisakymus. Atsakovės nuomone, toks ieškovo elgesys yra nesąžiningas ir piktavališkas.
36. Apeliacinės instancijos teismas pažymi, kad CPK 5 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad kiekvienas suinteresuotas asmuo turi teisę įstatymų nustatyta tvarka kreiptis į teismą, kad būtų apginta pažeista ar ginčijama jo teisė arba įstatymų saugomas interesas. Pagal CPK 95 straipsnio 1 dalies nuostatas piktnaudžiaujančia procesinėmis teisėmis šalimi yra pripažįstama tokia šalis, kuri nesąžiningai pareiškia nepagrįstą reikalavimą arba sąmoningai veikia prieš teisingą ir greitą bylos išnagrinėjimą ir išsprendimą. Pagal formuojamą kasacinio teismo praktiką, įstatyme nustatytos teisės įgyvendinimas gali būti laikomas piktnaudžiavimu tik išimtiniais atvejais, kai tokia teise akivaizdžiai naudojamosi ne pagal jos paskirtį (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2005-04-04 nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-224/2005; 2010-03-02 nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-94/2010).
37. Nagrinėjamu atveju ieškovas padavė apeliacinį skundą dėl Klaipėdos apylinkės teismo Klaipėdos miesto rūmų 2018 m. kovo 16 d. sprendimo, kuriuo pirmosios instancijos teismas atmetė jo ieškinį. Apeliacinės instancijos teismo vertinimu, ieškovo nesutikimas su pirmosios instancijos teismo sprendimu ir apeliacinio skundo pateikimas, kaip ir ieškinio pareiškimas, savaime negali būti laikomas piktnaudžiavimu procesinėmis teisėmis, nes ieškovas, siekdamas apginti, jo įsitikinimu, pažeistas teises ir interesus, įgyvendino CPK įtvirtintas procesines teises pareikšti ieškinį ir apskūsti žemesnės instancijos teismo procesinį sprendimą. Kreipimosi į teismą negalima laikyti akivaizdžiu procesinės teisės naudojimu ne pagal jos paskirtį, todėl atsakovės prašymas skirti ieškovui baudą CPK 95 straipsnio 2 dalies pagrindu netenkinamas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

38. Atsakovė prašo iš ieškovo (apelianto) priteisti 1200 Eur turėtų bylinėjimosi išlaidų atlyginimą už atsiliepiamo į apeliacinį skundą parengimą, kurias pagrindžia pridėti įrodymai ir kurios neviršija teisingumo ministro 2004-04-02 įsakymu Nr. 1R-85 (nuo 2015-03-20 galiojanti redakcija) patvirtintų Rekomendacijų dėl civilinėse bylose priteistino užmokesčio už advokato ar advokato padėjėjo teikiamą pagalbą maksimalaus dydžio rekomenduojamų dydžių. Nagrinėjamu atveju, atmetus ieškovo apeliacinį skundą atsakovei priteistinas patirtų bylinėjimosi išlaidų atlyginimas (CPK 93 straipsnis, 98 straipsnis).

Klaipėdos apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 326 straipsnio 1 dalies 1 punktu,

n u t a r i a :

Klaipėdos apylinkės teismo Klaipėdos miesto rūmų 2018 m. kovo 16 d. sprendimą palikti nepakeistą.

Priteisti atsakovei uždarajai akcinei bendrovei „Strimėlė“ 1200 Eur (vienas tūkstantis du šimtai eurų) išlaidų, patirtų apeliacinės instancijos teisme, atlyginimą iš ieškovo R. J.

Netenkinti uždarosios akcinės bendrovės „Strimėlė“ prašymo skirti baudą R. J.

Teisėjai

Žydrūnas Bertašius

Irma Čuchraj

Giedrė Seselskytė